

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE** dertiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 16 oktober 2006 het hiernavolgend **VONNIS** gewezen :

Not. nr. DE. 66.97.856/03/26

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. _____, zonder beroep, geboren te _____ op _____, wonende te _____
2. _____, landbouwer, geboren te _____ op _____, wonende te _____ ;

Verdacht van :

De eerste en de tweede :

te _____ vanaf minstens 1 januari 2002 (stuk 24 van 66.97.857/03) tot 2 december 2003 (stuk 24 van 66.97.857/03):

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1 5° d), 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, de bij artikel 99 § 1 5° d) bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

door zonder stedenbouwkundige vergunning een grond gewoonlijk gebruikt te hebben, aangelegd te hebben of ingericht te hebben voor het plaatsen van één of meer verplaatsbare inrichtingen of rollend materieel die hoofdzakelijk voor publicitaire doeleinden worden gebruikt, meer bepaald:

een reclamepaneel met publiciteit voor _____ een aanhangwagen met publiciteit voor _____, een aanhangwagen met publiciteit voor _____
aanhangwagen met publiciteit voor _____

, reclamepaneel met publiciteit voor

De eerste verdachte tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43 bis van het Strafwetboek, zoals ingevoegd door de Wet van 17 juli 1990, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van € 200 (stuk 25 van 66.97.861/03) zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (het equivalent bedrag).

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: bouwland, 49 a 70 ca
wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als: oprichting 1986-06-11), met zetel te met ondernemingsnummer die de eigendomstitel heeft verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op 16/05/1992, geregistreerd op 21/05/1992

De rechtbank nam kennis van:

- de rechtsgeldig betekende dagvaarding waarmee de zaak aanhangig werd gemaakt, tevens houdende dagstelling voor de terechtzitting van 10 april 2006;
- de overschrijving van de dagvaarding in de registers van de hypotheekbewaarder waarmee voldaan werd aan de vereisten van art. 160 DORO;
- de beschikking dd. 10 april 2006 waarbij de zaak werd uitgesteld naar de terechtzitting van 11 september 2006 gelet op de samenstelling van de zetel;
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting dd. 11 september 2006:

- het **openbaar ministerie**, waargenomen door substituuut-procureur des Konings, in zijn middelen en eis;
- de **beklaagden** in hun middelen van verdediging, voorgedragen door henzelf.

1. Gegronde strafvordering

Het bewijs van de feiten voorwerp van de enige tenlastelegging blijkt naar het oordeel van de rechtbank afdoende uit de gegevens van het strafdossier. De beklaagden hebben het hen ten laste gelegde in de loop van het opsporingsonderzoek en op de terechtzitting dd. 11 september 2006 erkend.

2. Straftoemeting

2.1

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezins-
toestand en de arbeidssituatie voor zover bekend.

2.2

De door de beklaagden gepleegde strafrechtelijke feiten zijn objectief ernstig. De beklaagden moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De rechtbank wijst er op dat de beklagde hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – mogen laten prevaleren. Het gaat meer bepaald niet op om een weide te laten gebruiken voor allerhande reclame-installaties. Dit zorgt voor een visuele verloedering van het landschap.

2.3

De eerste beklagde is thans jaar en werd al veroordeeld wegens verkeersinbreuken. Volgens het inlichtingenbulletin is hij student.

De tweede beklagde is thans jaar en heeft een gunstig strafrechtelijk verleden.

2.4

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en haar aansporen respect te betonen voor de regels die de samenleving op ruimtelijk vlak beogen te ordenen.

2.5

De rechtbank is van oordeel dat ter realisering van de gestelde doeleinden van de straftoemeting, de hierna in het dictum bepaalde geldboete moet worden opgelegd aan elk van de beklaagden.

2.6

Voor de eerste beklagde dient de gevorderde bijzondere verbeurverklaring van vermogensvoordelen te worden bevolen, zoals geldig schriftelijk (artikel 43bis, eerste al. Sw.) gevorderd door het openbaar ministerie. Het bekomen vermogensvoordeel maakt inherent deel uit van het bewezen verklaarde misdrijf. Het gaat dan ook niet op om het misdrijf als bewezen te verklaren en dan te zeggen dat men de bekomen voordelen mag behouden. Het bedrag van 200,00 euro dient aldus te worden verbeurdverklaard.

3. Herstelvordering

De door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ingestelde herstellvorderingen zijn zonder voorwerp geworden, gelet op het vrijwillig uitgevoerde herstel.

Gezien de hiervoor in de tenlastelegging en hierna vermelde artikelen:

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;

Wetboek van strafvordering, art. 3 V.T., 161, 162, 179, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194 en 195;

Strafwetboek, art. 2, 5, 38, 40, 42, 43, 44, 65, eerste lid, 66, 100; ~~50~~; ~~43 bis~~;

Koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken, art. 91, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie ;

Verordening (EG) nr. 974/98 Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro, art. 1, 2, 3 en 14 ;

Verordening (EG) nr. 1103/97 Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro, art. 1, 4 en 5 ;

Verordening (EG) nr. 2866/98 Raad van 31 december 1998 over de omrekeningskoersen tussen de euro en de munteenheden van de lidstaten ;

Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de grondwet, art. 2, 3, 4 en 6 ;

Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro, art. 3 tot 6 ;

Koninklijk besluit van 30 oktober 1998 tot vaststelling van de datum van inwerking van de bepalingen van de wet van 30 oktober 1998.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK

RECHTDOENDE OP TEGENSPRAAK

VERKLAART de eerste beklagde _____ en de tweede beklagde _____
elk **schuldig** aan de feiten voorwerp van de enige tenlastelegging;

VEROORDEELT deze beklagden **elk** tot een **geldboete van 50,00 euro**, vermeerderd met 40 deciemmen (x 5), gebracht op 250,00 euro;

SPREEKT voor de **eerste beklagde de bijzondere verbeurdverklaring** uit van een bedrag van **200,00 euro**, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen of het equivalent bedrag ervan;

SPREEKT bovendien in hoofde van de beklagden de verplichting uit om elk een bedrag van 25,00 euro, met 45 opdecimmen (x 5,5) verhoogd, 137,50 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

LEGT aan de beklaagden elk een vergoeding op van 25,00 euro bedoeld door artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken;

VEROORDEELT de beklaagden hoofdelijk tot de gerechtskosten, in hun geheel begroot aan de zijde van het openbaar ministerie op de som van 25,56 euro:

STELT vast dat de **herstelvorderingen** van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur **zonder voorwerp** zijn.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
ZESTIEN OKTOBER TWEEDUIZEND EN ZES

Aanwezig :

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
substituut-Procureur des Konings,
griffier.